

दानिएलको पुस्तक - एक सय अन्ठाउन्नौँ

दर्शनको उद्घाटन: दानिएलमा शोकका दिनहरूको समझ

Jeff Pippenger

2024-03-25

फारसका राजा कोरेशको तेस्रो वर्षमा बेल्तेशस्सर भनिने नाम भएका दानियेललाई एउटा कुरा प्रकट गरियो; र त्यो कुरा सत्य थियो, तर नियुक्त समय लामो थियो; अनि उनले त्यो कुरा बुझे, र दर्शनको समझ पाए। ती दिनहरूमा म, दानियेल, पूरा तीन हप्तासम्म शोकमा थिएँ। मैले कुनै स्वादिष्ट रोजी खाइनँ, न त मासु वा दाखमद्य मेरो मुखमा पस्यो, न त मैले आफूलाई किञ्चित् अभिषेक नै गरें, जबसम्म पूरा तीन हप्ता समाप्त भएनन्। अनि पहिलो महिनाको चौबीसौँ दिनमा, जब म महान् नदी, अर्थात् हिदेकेल, को किनारमा थिएँ। दानियेल 10:1-4.

प्रकाशको पुस्तकको एघारौँ अध्यायका प्रतीकात्मक साढे तीन दिनहरूको अवधिमा, जब ती दुई साक्षीहरू सडकमा मृत अवस्थामा छन्, तब बेल्तेशस्सरलाई एउटा “कुरा” प्रकट गरिन्छ। उनले यसअघि “दर्शन” (mareh) बुझेका थिए, किनकि नवौँ अध्यायमा गब्रिएल पहिले नै आएर उनलाई त्यस दर्शनको समझ दिएका थिए।

हो, जब म प्रार्थनामा बोल्दै थिएँ, त्यही आरम्भको दर्शनमा मैले देखेको पुरुष गब्रिएल तीव्र गतिले उडेर साँझको भेंट चढाउने समयतिर मलाई छोयो। अनि उसले मलाई जानकारी दियो, मसँग कुरा गर्नु, र भन्यो, हे दानिएल, म अहिले तिमीलाई बुद्धि र समझ दिन बाहिर निस्केर आएको छु। तिम्रा विन्तीहरूको आरम्भमै आज्ञा निस्कियो, र म तिमीलाई देखाउन आएको छु; किनकि तिमी अत्यन्त प्रिय छौ: यसकारण यो विषय बुझ, र दर्शनलाई विचार गर। दानिएल ९:२१-२३।

दानिएलले “सुरुदेखिको दर्शनमा देखेका” “मानिस गब्रिएल” ले “खाजोन” अर्थात् भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहासको दर्शनलाई जनाउँछ, जसले आठौँ अध्यायमा बाइबलको भविष्यवाणीका राज्यहरूको दर्शन गब्रिएलले दानिएललाई व्याख्या गरिरहेको कुरालाई संकेत गर्दछ। तर नवौँ अध्यायमा दानिएलले विचार गर्नुपर्ने “दर्शन” भने “मारेह” अर्थात् प्रकट हुने स्वरूपको दर्शन थियो। त्यसपछि गब्रिएलले दानिएलका लागि दुई हजार तीन सय वर्षको भविष्यवाणीको ऐतिहासिक विश्लेषण प्रस्तुत गर्छन्।

नवौँ अध्याय दारियसको पहिलो वर्षमा पूरा भयो। जब बेल्तेशस्सरले “कुरुसको तेस्रो वर्षमा” उसले “दर्शनको समझ” प्राप्त गरेको थियो भनी बताउँछ, तब उसले “मारेह” दर्शनलाई दुई वर्षदेखि बुझेको थियो। शोकका “ती दिनहरूमा” बेल्तेशस्सरले जुन कुरा बुझ्न आयो, त्यो “वस्तु” थियो, अर्थात् हिब्रू शब्द “दाबार”; र त्यो दीर्घ थियो, किनकि नियुक्त समय दुई हजार पाँच सय बीस वर्षको थियो।

दानियेलले “कुरा” को केही अंश पहिले नै बुझेका थिए, किनकि उनले नवौँ अध्यायमा लैव्यव्यवस्था छब्बीसको प्रार्थना पूरा गरिरहेका थिए, र त्यो नै “कुरा” को प्रार्थना हो। “सात समय” माथि बढेको ज्योति थियो, जसलाई बेल्तेशस्सरले एक्काइस दिनको शोकावस्थाको अवधिमा बुझ्न आए, र ती शोकका दिनहरूमा “सात समय” माथिको त्यो बढेको ज्योतिले सन् 1856 मा “सात समय” माथि भएको बढेको ज्योतिलाई प्रतीकात्मक रूपमा जनायो। मिलेराइटहरूलाई पनि “सात समय” को विषयमा पहिले नै ज्ञान थियो, किनकि तिनीहरूले यसलाई घोषणा गरेका थिए, तर तिनीहरूलाई परीक्षामा पार्न थपिएको ज्योति पनि थियो, ठीक तिनीहरूको इतिहासको त्यही बिन्दुमा जब तिनीहरू फिलाडेल्फियाली आन्दोलनबाट लाओडिसियाली आन्दोलनतर्फ रूपान्तरित भइरहेका थिए।

बेल्तेशस्सरका शोकका दिनहरूले सन् 1856 मा फिलाडेल्फियाली आन्दोलन लाओडिसियाली आन्दोलनमा रूपान्तरित भएको, र त्यसपछि सन् 1863 मा लाओडिसियाली एडभेन्टिस्ट कलीसियामा रूपान्तरित भएको समयको भविष्यवाणीमूलक इतिहाससँग समानान्तरता राख्छन्। “सात पल्ट” सम्बन्धी बढेको ज्योतिमाथिको बेल्तेशस्सरको तथा मिलेराइटहरूको इतिहास, तेस्रो स्वर्गदूतको लाओडिसियाली आन्दोलनबाट एक लाख चवालीस हजारको

फिलाडेल्फियाली आन्दोलनतर्फको रूपान्तरणसँग, तथा शोकका दिनहरूसँग—जुन ढिलाइको समय हो, जब “सात पल्ट” सम्बन्धी बढेको ज्योति प्रकट गरिनुपर्ने थियो—परस्पर अनुरूप हुन्छ।

बेल्लेशस्सरले दूत र आन्दोलन—दुवैको प्रतिनिधित्व गर्दछ। उसको शोकका दिनहरूमा दूतले “कुरा” बुझ्नुपर्नेछ, जुन सत्य हो, र त्यसपछि 2023 मा माइकलले दुई साक्षीहरूलाई पुनरुत्थान गर्दा उसले त्यो “कुरा” एउटा आन्दोलनसमक्ष प्रस्तुत गर्नुपर्नेछ।

हिब्रू शब्द “mareh” (ख्रीष्टको रूपको दर्शन), जसलाई दानियलले पहिलो पदमा आफूले बुझेको भनी चिनाएका छन्, दानियलको अन्तिम दर्शनमा चार पटक प्रस्तुत गरिएको छ। यसमध्ये दुई पटक यसलाई “दर्शन” भनेर अनुवाद गरिएको छ, र दुई पटक “रूप” भनेर। पहिलो पदमा दानियलले पहिलो पटक यो शब्द प्रयोग गर्दा, उनले आफूले “दर्शन” बुझेको कुरा जनाइरहेका छन्, तर बाँकी तीनवटा सन्दर्भहरूले दानियलले त्यो दर्शन अनुभव गरिरहेको अवस्थालाई चिनाउँछन्। छैटौँ पदमा, ख्रीष्टको मुख “बिजुलीको ‘रूप’ जस्तो” थियो।

पहिलो महिनाको चौबीसौँ दिनमा, जब म हिदेकेल भनिने त्यस महान् नदीको किनारमा थिएँ, तब मैले आफ्ना आँखा उठाएँ र हेरेँ, अनि हेर, सूती वस्त्र पहिरिएको एक जना पुरुष, जसका कम्मर उपहाजको शुद्ध सुनले बाँधिएको थियो। उनको शरीर वैदूर्यजस्तै थियो, उनको मुख बिजुलीको रूपजस्तो, उनका आँखा आगोका दीपजस्ता, उनका बाहुहरू र खुट्टाहरू घोटिएको काँसाजस्तै वर्णका थिए, र उनका वचनको स्वर भीडको स्वरजस्तै थियो। अनि दर्शन त म, दानिएलले मात्र देखेँ; किनकि मसँग भएका मानिसहरूले त्यो दर्शन देखेनन्; तर तिनीहरूमाथि ठूलो कम्पन आयो, यसरी कि तिनीहरू आफूलाई लुकाउन भागे। यसकारण म एकलै छोडिएँ, र मैले यो महान् दर्शन देखेँ, र मभित्र कुनै शक्ति रहेन; किनकि मेरो सौन्दर्य मभित्र विकृतिमा परिणत भयो, र मैले कुनै शक्ति धारण गर्न सकिनँ। दानिएल 10:4-8।

“दर्शन” भनेर अनुवाद गरिएको अर्को एउटा हिब्रू शब्द पनि छ, जसलाई हामी हिब्रू शब्द “mareh” का केही विशेषताहरू प्रस्तुत गरिसकेपछि विचार गर्नेछौँ। अघिल्ला पदहरूमा “appearance” भनेर आएको शब्द नै हिब्रू शब्द “mareh” हो। सोही शब्दलाई सोहीँ पदमा “vision” भनेर अनुवाद गरिएको छ। सोहीँ पदमा, ख्रीष्टको दर्शनले दानिएललाई शोकाकुल बनाएको छ।

अनि, हेर, मानिसका सन्तानहरूको समानताको जस्तै एक जनाले मेरा ओठ छोए; तब मैले मेरो मुख खोलेँ, र बोलेँ, र मेरो सामु उभिनुहुनेलाई भनेँ, हे मेरा प्रभु, यस दर्शनद्वारा मेरा वेदनाहरू ममाथि फर्किएका छन्, र ममा केही बल बाँकी रहेको छैन। दानियल १०:१६।

“पीडाहरू” भनी अनुवाद गरिएको हिब्रू शब्दको अर्थ कब्जा हो, र उक्त पदमा दानियलले देखेको ख्रीष्टको प्रकट हुने “दर्शन” एउटा कब्जा घुम्यो। अगमवाणीमा “कब्जा” ले एउटा मोडबिन्दुलाई जनाउँछ।

“विगत इतिहासबाट सिक्नुपर्ने पाठहरू छन्; र तिनतर्फ ध्यान आकृष्ट गराइन्छ, ताकि सबैले बुझ्नु कि परमेश्वर अहिले पनि त्यही सिद्धान्तअनुसार कार्य गर्नुहुन्छ जसअनुसार उहाँले सधैं कार्य गर्दै आउनुभएको छ। उहाँको हात उहाँको कार्यमा र राष्ट्रहरूका बीचमा अहिले पनि त्यत्तिकै देखिन्छ, जत्तिकै सुसमाचार पहिलोपल्ट एदेनमा आदमलाई घोषणा गरिएको समयदेखि निरन्तर देखिँदै आएको छ।”

“राष्ट्रहरू र मण्डलीको इतिहासमा यस्ता अवधिहरू हुन्छन्, जो मोड-बिन्दुहरू हुन्। परमेश्वरको प्रबन्धमा, जब यी विभिन्न संकटहरू आइपुग्छन्, त्यस समयका लागि ज्योति दिइन्छ। यदि त्यसलाई ग्रहण गरियो भने, आत्मिक उन्नति हुन्छ; यदि त्यसलाई अस्वीकार गरियो भने, आत्मिक पतन र पूर्ण विनाश पछ्याउँछ। प्रभुले आफ्नो वचनमा सुसमाचारको अग्रगामी कार्यलाई प्रकट गर्नुभएको छ, जसरी यो विगतमा अघि बढाइएको छ, र भविष्यमा पनि अन्तिम संघर्षसम्म यसरी नै हुनेछ, जब शैतानी शक्तिहरूले आफ्नो अन्तिम अद्भुत चाल चल्नेछन्।” Bible Echo, August 26, 1895.

पद सोहले बेल्तेशस्सरले प्रतिनिधित्व गरिरहेको इतिहासमा एउटा निर्णायक मोडलाई जनाउँछ। यो दुवै—रिपब्लिकन सिङ्ग (राष्ट्र) र प्रोटेस्टेन्ट सिङ्ग (मण्डली)—का लागि एउटा मोडबिन्दु हो। यसले एउटा सङ्कटलाई जनाउँछ, र त्यही बिन्दुलाई पनि जनाउँछ जहाँ त्यस इतिहासका लागि विशेष ज्योति प्रदान गरिन्छ। दानिएलका लागि यो मोड त्यतिबेला आयो जब दानिएललाई “छोइयो,” तीन पटकमध्ये दोस्रो पटक। दानिएललाई तीन पटक छोइने थियो, र जब उनलाई दोस्रो पटक छोइयो, त्यो दानिएलका लागि एउटा निर्णायक मोड थियो, र त्यो मोड ती तीन पटकमध्ये दोस्रो थियो, जब दानिएलले “mareh” दर्शन देखे।

अनि हेर, मानिसका सन्तानहरूको सदृशजस्तो एक जनाले मेरा ओठ छोए; तब मैले आफ्नो मुख खोलेँ, र बोलेँ, र मेरो सामुन्ने उभिनुभएको उहाँलाई भनेँ, हे मेरा प्रभु, यस दर्शनद्वारा मेरा पीडाहरू ममाथि आइपरेका छन्, र ममा कुनै शक्ति बाँकी रहेको छैन। दानियेल 10:16.

हामी चाँडै ती तीन स्पर्शहरूबारे चर्चा गर्नेछौं। दानिएलले “mareh” शब्द प्रयोग गरेका चार पटकहरूमध्ये पहिलो पटक, त्यो दर्शन उनले बुझेको भन्ने उनको साक्ष्य थियो, र अन्तिम तीन सन्दर्भहरूले उनले वास्तवमा त्यो रूप देखेका भएको उनको अनुभवलाई चिह्नित गर्छन्। तेस्रो पटक उनले रूपको दर्शनलाई पद अठारमा चिह्नित गर्छन्, जहाँ उनलाई तेस्रो पटक स्पर्श गरिन्छ।

तब फेरि मानिसको स्वरूपजस्तै एकजना आएर मलाई छोए, र उनले मलाई बलियो पारे। दानिएल 10:18।

दोस्रो स्पर्शमा, अर्थात् पद सोहमा, जुन “माराह” दर्शनको दोस्रो सन्दर्भ हो, उनको शक्ति हराइसकेको हुन्छ; तर तेस्रो स्पर्शमा उनको शक्ति पुनर्स्थापित हुन्छ। पद दस, सोह र अठारमा दानिएललाई स्पर्श गरिन्छ। पद छमा दानिएलले ख्रीष्टको स्वरूप, अनि त्यसपछि गब्रिएललाई देख्छन्, र पद दशमा गब्रिएलले पहिलोपटक दानिएललाई स्पर्श गर्छन्।

तब मैले मेरा आँखाहरू उठाएँ र हेरेँ, अनि हेर, सनको वस्त्र पहिरेका एक जना पुरुष, जसको कटि उपाजको शुद्ध सुनले बाँधिएको थियो। उहाँको शरीर पनि बेरिलजस्तै थियो, उहाँको मुहार बिजुलीको चमकजस्तो, उहाँका आँखाहरू आगोका दियोहरूजस्ता, उहाँका बाहुहरू र खुट्टाहरू चम्काइएको काँसाजस्तो रंगका, र उहाँका वचनको स्वर भीडको आवाजजस्तो थियो। अनि म दानियलले मात्र त्यो दर्शन देखेँ; किनकि मसँग भएका मानिसहरूले त्यो दर्शन देखेनन्; तर तिनीहरूमाथि ठूलो कम्पन पयो, यसरी कि तिनीहरू आफूलाई लुकाउन भागे। यसकारण म एकलै छाडिँ, र यो महान् दर्शन देखेँ, अनि ममा कुनै बल बाँकी रहेन; किनकि मेरो शोभा मभित्र नै विकृतिमा परिणत भयो, र मैले कुनै बल कायम राखिनँ।

तैपनि मैले उहाँका वचनहरूको स्वर सुनेँ; र जब मैले उहाँका वचनहरूको स्वर सुनेँ, तब म मेरो मुख भुइँतिर परेको अवस्थामा गहिरो निद्रामा परें। अनि, हेर, एउटा हातले मलाई छोयो, जसले मलाई मेरा घुँडाहरू र मेरा हातका हत्केलाहरूमा उभ्यायो। अनि उहाँले मसँग भन्नुभयो, हे दानियेल, अत्यन्त प्रिय मानिस, मैले तिमीलाई भन्ने वचनहरू बुझ्, र सोझो उभिओ; किनकि म अहिले तिमीहाँ पठाइएको छु। अनि जब उहाँले मलाई यो वचन भन्नुभयो, म काँप्दै उभिँ। तब उहाँले मलाई भन्नुभयो, नडराऊ, दानियेल; किनकि पहिलो दिनदेखि नै, जब तिमीले बुझ्नका लागि आफ्नो हृदय लगायौ, र आफ्नो परमेश्वरको सामु आफूलाई नम्र तुल्यायौ, तिम्रा वचनहरू सुनिएका थिए, र म तिम्रा वचनहरूको कारण आएको छु। तर फारसको राज्यका प्रधानले मलाई एक्काइस दिनसम्म रोकिराख्यो; तर, हेर, मुख्य प्रधानहरूमध्ये एक मीकाएल मलाई सहायता गर्न आयो; र म त्यहाँ फारसका राजाहरूसँग रहिरहेँ। अब म तिमीलाई अन्तिम दिनहरूमा तिम्रा प्रजामाथि के पर्न जानेछ भनी बुझाउन आएको छु; किनकि यो दर्शन अझै धेरै दिनहरूका लागि हो। दानियेल १०:५-१४।

त्यसपछि, सोह्रौँ पदमा, जब दानियलले ख्रीष्टको दर्शन देख्छन्, तब उनलाई दोस्रो पटक स्पर्श गरिन्छ।

अनि जब उहाँले मसँग त्यस्ता वचनहरू बोल्नुभयो, तब मैले आफ्नो मुख भूमिति झुकाएँ, र म निरव भएँ। अनि हेर, मानिसहरूको सन्तानको सदृश्यता भएको एक जनाले मेरा ओठ छोयो; तब मैले आफ्नो मुख खोलेँ, र बोलेँ, र मेरो सामु उभिनुभएको उहाँलाई भनेँ, हे मेरा प्रभु, यस दर्शनद्वारा मेरा शोकहरू ममाथि आएका छन्, र ममा कुनै बल रहेन। किनकि मेरा यी प्रभुका दासले मेरा यी प्रभुसँग कसरी कुरा गर्न सक्छ? किनकि मेरो हकमा त

तुरुनै ममा कुनै बल रहेन, न त ममा सास नै बाँकी रह्यो। दानिएल १०:१५-१७.

त्यसपछि ख्रीष्टको होइन, गब्रिएलको प्रकटतामा दानिएललाई तेस्रो पटक स्पर्श गरिन्छ।

त्यसपछि फेरि मानिसको जस्तै रूप भएको एक जनाले आएर मलाई छोए, र उनले मलाई बलियो पारे, अनि भने, “हे अति प्रिय मानिस, नडराऊ; तिमीलाई शान्ति होस्; बलियो होऊ, हो, बलियो होऊ।” अनि जब उनले मसँग बोले, म बलियो भएँ, र मैले भने, “मेरो प्रभु बोलून्: किनकि तपाईंले मलाई बलियो पार्नुभएको छ।” तब उनले भने, “म तिमीकहाँ किन आएको हुँ, के तिमी जान्दछौ? अब म फारसका प्रधानसँग युद्ध गर्न फर्कनेछु; र जब म अघि बढिसकेको हुनेछु, हेर, यूनानका प्रधान आउनेछन्। तर सत्यको पुस्तकमा लेखिएको कुरा म तिमीलाई देखाउनेछु; र यी कुराहरूमा मसँग अडिग रहने कोही छैन, तिम्रो प्रधान मीकाएल बाहेक।” दानिएल १०:१८-२१।

दानियेललाई तीन पटक छोडियो, र पहिलो र तेस्रो पटक उनलाई स्वर्गदूत गब्रिएलले छोए। दोस्रो पटक उनलाई ख्रीष्टद्वारा छोडियो। दानियेलले एउटै हिब्रू शब्द चार पटक प्रयोग गरे, तर ती चारमध्ये पहिलो पटक, पहिलो पदमा, उनले आफूले “दर्शन” बुझेको कुरा व्यक्त गरिरहेका थिए। कुनै सत्यलाई बुझ्नु महत्त्वपूर्ण कुरा हो, तर अन्य तीन पटक उनले जस्तै त्यस सत्यको अनुभव गर्नुचाहिँ त्यही कुरा होइन।

जब दानियेलका शोकका दिनहरू समाप्त भए, तब उनलाई दर्शनको एक अनुभव दिइयो, जसको बुझाइ उनलाई उनका शोकका दिनहरू समाप्त हुनुअघि नै थियो। त्यो अनुभव तीन चरणहरूबाट बनेको छ, जो तीन स्पर्शहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्। पहिलो र अन्तिम स्पर्श गब्रिएलद्वारा सम्पन्न गरिएका थिए, र बीचको स्पर्श ख्रीष्टद्वारा थियो। पहिलो र अन्तिम स्पर्शहरू हिब्रू वर्णमालाका पहिलो र अन्तिम अक्षरहरू थिए। त्यस दोस्रो चरणमा, दानियेलले आफ्नो प्रभुसँगको सम्बन्धमा आफ्नो अवस्थालाई एक विद्रोही पापीको रूपमा चिन्छन्, र यसरी बीचको स्पर्शले विद्रोहलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसरी हिब्रू वर्णमालाको तेह्रौँ अक्षरले प्रतिनिधित्व गर्दछ।

“तर पत्रुसचाहिँ अब डुङ्गा वा मालसामानप्रति अनवधान भयो। उसले अहिलेसम्म देखेका सबै चमत्कारहरूमध्ये यो चमत्कार उसको लागि ईश्वरीय शक्तिको प्रकटीकरण थियो। येशूमा उसले त्यस्तो एकजनालाई देख्यो, जसले सम्पूर्ण प्रकृतिलाई आफ्नो नियन्त्रणमा राख्नुहुन्थ्यो। दिव्यताको उपस्थितिले उसको आफ्नै अपवित्रता प्रकट गरिदियो। आफ्ना गुरुप्रतिको प्रेम, आफ्नै अविश्वासप्रतिको लज्जा, ख्रीष्टको कृपापूर्ण अवतरणप्रतिको कृतज्ञता, र सबैभन्दा बढि, असीम पवित्रताको उपस्थितिमा आफ्नै अशुद्धताको बोधले उसलाई अभिभूत तुल्यायो। जब उसका सहकर्मीहरू जालभित्र परेको माछाको समस्त थोक सुरक्षित गरिरहेका थिए, तब पत्रुस मुक्तिदाताका चरणमा झर्न्यो र यसो भन्दै पुकार गर्‍यो, ‘हे प्रभु, मबाट टाढा जानुहोस्; किनकि म पापी मानिस हुँ।’”

यो परमेश्वरीय पवित्रताको त्यही उपस्थिति थियो, जसले अगमवक्ता दानिएललाई परमेश्वरका दूतको सामु मरेसरि ढल्न लगाएको थियो। उनले भने, ‘मेरो शोभा मभित्र भ्रष्टतामा परिणत भयो, र ममा कुनै बल रहेन।’ त्यसरी नै, जब यशैयाले प्रभुको महिमा देखे, उनले कराउँदै भने, ‘हाय म! किनकि म नाश भएको छु; किनभने म अशुद्ध ओठ भएको मानिस हुँ, र म अशुद्ध ओठ भएका मानिसहरूको बीचमा बास गर्छु; किनकि मेरा आँखाले राजालाई, सेनाहरूका परमप्रभुलाई, देखेका छन्।’ दानिएल १०:८; यशैया ६:५। मानवता, आफ्नो दुर्बलता र पापसहित, दिव्यताको सिद्धतासँग तुलनामा ल्याइयो, र उनले आफूलाई पूर्णतः अपर्याप्त र अपवित्र महसुस गरे। परमेश्वरको महानता र महिमाको झलक पाउने अनुमति पाएका सबैसँग यही भएको छ।

“पत्रुसले यसो भन्दै पुकारे, ‘मबाट टाढा जानुहोस्; किनकि म एक पापी मानिस हुँ;’ तैपनि उनी येशूका पाउमा लम्पसार परे, किनकि उहाँबाट छुट्टिएर बस्न सकिँदैन भन्ने उनले महसुस गरेका थिए। मुक्तिदाताले उत्तर दिनुभयो, ‘नडराऊ; अबउप्रान्त तैले मानिसहरूलाई पक्रनेछस्।’ यशैयाले परमेश्वरको पवित्रता र आफ्नै अयोग्यता देखिसकेपछि मात्र उनलाई दैवी सन्देश सुम्पिइयो। पत्रुसलाई आत्म-त्याग र दैवी शक्तिमाथिको निर्भरतामा डोर्‍याइएपछि मात्र उनले ख्रीष्टका निम्ति आफ्नो कार्यको आह्वान पाए।” The Desire of Ages, 246.

“मारेह” दर्शन ख्रीष्टको प्रकट हुने स्वरूपको दर्शन हो, तर दानिएलले उक्त शब्द दोस्रो र चौथो पटक प्रयोग गर्दा स्वर्गदूत गब्रिएललाई जनाइएको छ। पहिलो पटक भने बेल्शेस्सरले दर्शन बुझेको थियो भन्ने कथन हो, तर अन्तिम

तीनवटाले दानिएलले दर्शन अनुभव गरेको कुरालाई जनाउँछन्। दानिएलले ती तीन पटक दर्शन अनुभव गर्दा, उनी पनि स्पर्श गरिएका छन्।

पहिलो पटक गब्रिएलले उनलाई छोएका थिए, जब उनले महिमामय ख्रीष्टको रूप देखिसकेका थिए, र त्यस अनुभवले उनलाई “मेरो मुख पृथ्वीतर्फ परेको अवस्थामा मेरो मुखकै बल गहिरो निद्रामा” छोड्यो। त्यस दर्शनले एउटा पृथक्करण उत्पन्न गरेको थियो, किनकि जोहरू उनीसँग थिए, तिनीहरूले “त्यो दर्शन देखेनन्; तर तिनीहरूमाथि ठूलो कम्प आयो, यहाँसम्म कि तिनीहरू आफैँलाई लुकाउन भागे।” पहिलो निराशामा, यर्मियाह “परमेश्वरको हातको कारण एकलै बसे,” र बेल्तशस्सरमा “कुनै बल बाँकी रहेन,” “किनकि” उनको “सुन्दरता” “उनीभित्र बिग्रिएको अवस्थामा परिणत भयो, र” उनले “कुनै बल कायम राखेनन्।”

एकपटक गब्रिएलले उनलाई पहिलोचोटि छोएपछि, गब्रिएलले दानिएललाई उनका घुँडा र उनका हातका हत्केलाहरूमा उठाएर बसाले। त्यसपछि उनले दानिएललाई आफूले बोलेका वचनहरू बुझ्न र उठेर उभिन आज्ञा दिए, र दानिएलले त्यसै गरे, यद्यपि उनी कामिरहेका थिए। त्यसपछि गब्रिएलले दानिएलको शोकका एक्काइस दिनहरूमा के भएको थियो भन्ने कुराको विवरण दानिएललाई दिए। उनले बताए कि पर्सियाका राजाहरूग एक्काइस दिनसम्म संघर्ष गरिसकेपछि, युद्धमा संलग्न हुन मिखाएल स्वर्गबाट तल आए, र त्यसपछि गब्रिएल दानिएलका प्रार्थनाहरूको उत्तर दिन तथा दानिएललाई “पछिल्ला दिनहरूमा तेरा प्रजामाथि के आइलाग्नेछ” भनी समझाउन आए। जब मिखाएल स्वर्गबाट तल आए, तब गब्रिएल दानिएललाई अन्तिम दिनहरूको विषय स्पष्ट पार्न पठाइए।

गब्रिएलको व्याख्या दानिएललाई एक्काइस दिनको शोकको अन्त्यमा दिइयो, जसले प्रकाशको पुस्तक अध्याय एघारको line upon line अनुप्रयोगमा, इजकिएल अध्याय सैंतीसमा मृत हड्डीहरूलाई तिनीहरूको चिहानबाट दुई भविष्यवक्ताहरूलाई उठाउनका लागि दुई पटक भविष्यवाणी गर्न आज्ञा गरिएको समयलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। यो त्यही बेला घटित हुन्छ जब मिखाएल स्वर्गबाट तल आउँछ र यहूदाको पुस्तकमा शैतानसँग कुनै प्रकारको संवाद गर्न इन्कार गर्दै मोशाको शरीरलाई पुनर्जीवित गर्छ। गब्रिएलले शोकका दिनहरूको सारांश दानिएललाई दिएपछि पनि दानिएललाई अझै दुई पटक थप स्पर्श गरिनेछ।

गब्रिएलले समाप्त गरेपछि, दानिएलले “आफ्नो मुख भूमितर्फ लगायो, र उनी मूक भए,” अनि त्यसपछि स्वयं ख्रीष्टले दानिएलका “ओठहरू छोउनुभयो,” र त्यसपछि दानिएलले “आफ्नो मुख खोले, र बोले, र मेरो सामु उभिनुहुनेलाई भने, हे मेरा प्रभु, यस दर्शनद्वारा मेरा शोकहरू ममाथि आएका छन्, र ममा केही पनि शक्ति बाँकी रहेन। किनकि यस मेरा प्रभुका सेवकले यस मेरा प्रभुसँग कसरी बोल्न सक्छ? किनकि मेरो हकमा त, तुरुन्तै ममा कुनै शक्ति बाँकी रहेन, न त ममा सास नै बाँकी छ।”

ख्रीष्टलाई देख्ने र उहाँसँग बोल्ने अनुभवले दानियेललाई धूलोमा झुकाइदिन्छ। उनी निःशब्द भए, र यदि ख्रीष्टले उनका ओठ नछुनुभएको भए उनी त्यही अवस्थामा रहिरहने थिए, जसरी यशैयाका ओठ वेदीबाट ल्याइएको अंगारले छोइएका थिए।

हामी यो अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“जब यशैयाहले आफ्ना प्रभुको महिमा र ऐश्वर्यको यस प्रकाशलाई देखे, तब परमेश्वरको शुद्धता र पवित्रताको अनुभूतिले उनी अभिभूत भए। उनका सृष्टिकर्ताको अतुलनीय सिद्धता र तिनीहरूसँगै, स्वयं उनी पनि, लामो समयदेखि इसाएल र यहूदाका चुनिएका जनहरूमध्ये गनिँदै आएका, ती मानिसहरूको पापमय चालचलनबीचको विरोध कति तीक्ष्ण थियो! ‘हाय, म त नाश भएँ!’ उनले पुकारे; ‘किनकि म अशुद्ध ओठ भएका मानिस हुँ, र म अशुद्ध ओठ भएका मानिसहरूको बीचमा बस्छु; किनकि मेरा आँखाले राजा, सेनाहरूका परमप्रभुलाई देखेका छन्।’ पद ५। भित्री पवित्रस्थानभित्र ईश्वरीय उपस्थितिको पूर्ण ज्योतिमा उभिएझैं हुँदा, उनले बुझे कि यदि आफ्नै अपूर्णता र अयोग्यतामा छोडिने हो भने, आफूलाई बोलाइएको मिशन पूरा गर्न उनी सर्वथा असमर्थ हुनेछन्। तर उनलाई उनको व्याकुलताबाट छुटकारा दिन र उनको महान् मिशनका लागि योग्य बनाउन एक सराफ पठाइयो। वेदीबाट लिइएको एउटा जीवित कोइला उनका ओठमाथि राखियो, र भनियो, ‘हेर,

यसले तेरा ओठ छोएको छ; र तेरो अधर्म हटाइएको छ, र तेरो पाप शुद्ध पारिएको छ।' त्यसपछि परमेश्वरको स्वर सुनियो, 'म कसलाई पठाऊँ, र हाम्रो निम्ति को जानेछ?' अनि यशैयाहले उत्तर दिए, 'म यहाँ छु; मलाई पठाउनुहोस्।' पद ७, ८।"

"स्वर्गीय आगन्तुकले प्रतीक्षारत सन्देशवाहकलाई आज्ञा दिए, 'जाऊ, र यस प्रजालाई भन, तिमीहरूले निश्चय नै सुन, तर नबुझ; र निश्चय नै हेर, तर नबुझ। यस प्रजाको हृदय मोटोपार, तिनीहरूका कान भारी पार, र तिनीहरूका आँखा बन्द गर; नत्र तिनीहरूले आफ्ना आँखाले देख्लान्, आफ्ना कानले सुन्लान्, आफ्ना हृदयले बुझ्लान्, र फर्केर निको पारिइलान्।' पद ९, १०।"

अगमवक्ताको कर्तव्य स्पष्ट थियो; प्रचलित दुष्टताहरूका विरुद्ध विरोधस्वरूप आफ्नो स्वर उच्च पार्नु उनको दायित्व थियो। तर केही आश्वासनको आशा बिना त्यो कार्य आरम्भ गर्न उनी डराइरहेका थिए। "हे प्रभु, कति समयसम्म?" उनले सोधे। पद ११। के तपाईंका चुनिएका जनहरूमध्ये कसैले पनि कहिल्यै बुझ्ने, पश्चात्ताप गर्ने, र निको पारिने छैनन्?

"पथभ्रष्ट यहूदाको पक्षमा उनको आत्माको बोझ व्यर्थमा बोकाइनु पर्ने थिएन। उनको मिशन पूर्णतः निष्फल हुनेवाला थिएन। तर धेरै पुस्तादेखि बढ्दै आएका दुष्टताहरू उनको दिनमै हटाइने सम्भव थिएन। आफ्नो सम्पूर्ण जीवनभरि उनी धैर्यवान् र साहसी शिक्षक—विनाशका मात्र होइन, आशाका पनि एक अगमवक्ता—हुनुपर्ने थियो। अन्ततः ईश्वरीय उद्देश्य पूरा भएपछि, उनका प्रयत्नहरूको, र परमेश्वरका सबै विश्वासयोग्य सन्देशवाहकहरूको परिश्रमको पूर्ण फल प्रकट हुने थियो। एक अवशेष बचाइने थियो। यो सम्पन्न होस् भनी, चेतावनी र विनयका सन्देशहरू त्यस विद्रोही जातिलाई सुनाइनु पर्ने थियो, प्रभुले घोषणा गर्नुभयो: 'जबसम्म शहरहरू बासिन्दाविहीन भएर उजाड नहोऊन्, र घरहरू मानिसविहीन नहोऊन्, र देश पूर्णतः सुनसान नहोस्, र परमप्रभुले मानिसहरूलाई धेरै टाढा नहटाउनुभएको होस्, र देशको बीचमा ठूलो परित्याग नहोस्।' पद 11, 12।"

"अनुताप नगर्नेहरूमाथि आइपर्ने ती गम्भीर न्यायहरू—युद्ध, निर्वासन, उत्पीडन, राष्ट्रहरूको बीचमा शक्ति र प्रतिष्ठाको ह्रास—यी सबै यस हेतुले आउनु थियो कि जसले तिनमा अप्रसन्न परमेश्वरको हातलाई चिन्न सक्थे, तिनीहरूलाई पश्चात्तापतर्फ डोर्याइयोस्। उत्तरी राज्यका दस कुलहरू चाँडै नै राष्ट्रहरूका बीचमा तितरबितर पारिनु थियो र तिनीहरूका सहरहरू उजाड छोडिनु थियो; शत्रुतापूर्ण राष्ट्रहरूका विनाशकारी सेनाहरूले तिनीहरूको भूमिमाथि पटक-पटक डुली जाने थिए; अन्ततः यरूशलेम पनि पतन हुनु थियो, र यहूदालाई बन्दी बनाएर लगिनु थियो; तैपनि प्रतिज्ञा गरिएको देश सधैंका लागि पूर्ण रूपमा त्यागिएको रहने थिएन। यशैयालाई स्वर्गीय आगन्तुकले दिएको आश्वासन यो थियो: 'त्यसमा अझ दशौँ अंश रहनेछ, अनि त्यो फर्कनेछ, र उपभोग गरिनेछ: टेइल वृक्ष र बाँझको रूखझैँ, जसको मूल तिनीहरूमा रहिरहन्छ, जब तिनीहरूले आफ्ना पातहरू झार्छन्: त्यसरी नै पवित्र बीउ नै त्यसको मूल हुनेछ।' पद १३।"

"परमेश्वरको उद्देश्यको अन्तिम परिपूर्तिको यस आश्वासनले यशैयाको हृदयमा साहस उत्पन्न गरायो। यदि सांसारिक शक्तिहरू यहूदाको विरुद्धमा पंक्तिबद्ध भए भने के? यदि प्रभुको सन्देशवाहकले विरोध र प्रतिरोधको सामना गर्नुपर्थ्यो भने के? यशैयाले राजालाई, सेनाहरूका परमप्रभुलाई, देखेका थिए; उनले सराफीमहरूको गीत सुनेका थिए, 'सम्पूर्ण पृथ्वी उहाँको महिमाले भरिएको छ;' यहोवाका सन्देशहरू पथभ्रष्ट यहूदासम्म पुग्दा पवित्र आत्माको दोषी ठहराउने शक्तिले साथ दिनेछ भन्ने प्रतिज्ञा पनि उनलाई प्राप्त भएको थियो; र अगाडिको कार्यका लागि अगमवक्तालाई सामर्थ्य प्रदान गरिएको थियो। पद ३। आफ्नो दीर्घ र कठिन सेवाकालभरि उनले यस दर्शनको स्मृति आफूसँग बोके। साठी वर्ष वा सोभन्दा बढी समयसम्म उनी आशाका अगमवक्ताका रूपमा यहूदाका सन्तानहरूका सामु उभिए, कलीसियाको भावी विजयसम्बन्धी आफ्ना भविष्यवाणीहरूमा झन् झन् साहसी बन्दै गए।" Prophets and Kings, 307–310.